

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233807568/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Og dejligt for Kate med Grønningen — hun, som ri'er.

Generalinden nikkede:

— Hun ri'er superbt, sagde hun. (I Slægten sløjfedes d'et i Verbet at ride).

Og lidt efter sagde hun, seende ud paa Vandet:

— Ganske Vilhelmines Figur fra Ungdommen.

Søstrene talte om andre Ting.

.....

Den Søndag blev den sidste varme Dag i Aaret.

Om Mandagen var det Sjask og Søle, og Ida stred sig paa sin sidste Morgentur — for idag var hendes Nattevagt omme — op mod Vinden langs Søerne.

Da hun kom hjem igen, mødte hun Karl von Eichbaum, der lige var staaet af Sporvognen.

Han kom drivende ovre paa Fortovet med begge Hænder i sine Lommer og Voksdugsrullen presset ind under den højre Arm.

— Uh, sagde han misfornøjet, men pludselig smilte han:

— Vi fik ikke Foraar den Gang.

— Nej, vi kommer nok ikke i Skoven.

— Men, sagde Karl og skød afgørende Hænderne ned til Bunden af sine Lommer: Saa vil vi ud at more os.

Ida lo:

— Hvordan? sagde hun.

— Ud et Sted en Aften at spise. Vi kan jo ta'e en anden med.

— Det var da værre, sagde Ida hastigt.

Og lagde til, mens hun blev gloende rød:

— Med en Fremmed.

— Ja, ja da, sagde Karl, og hans Stemme blev med ét forandret ligesom saa god:

— Saa ta'er vi ene.

De gik ind ad Porten og snakkede lidt igen.

Saa sagde Karl, der allerede stod paa den store Trappe op til Kontoret, stadig med Hænderne i Lommen, men med den samme „gode“ Stemme som før: